

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΖΩΗΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

Με τον κ. Βάσο Χριστοδούλου – Πρόεδρο ΕΣΣΕ Αμμοχώστου

Οι πιο έντονες αναμνήσεις της παιδικής και εφηβικής μου ηλικίας

Η δική μου ιστορία

Γεννήθηκα τον Απρίλη του 1955 στον Άγιο Λουκά του Δήμου Αμμοχώστου από μια φτωχή πολύτεκνη εργατική οικογένεια. Είμαι το έβδομο στη σειρά παιδί από τα εννέα παιδιά της οικογένειάς μου.

Γεννήθηκα σε μια κοινωνία που είχε πολύ έντονο το αίσθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης και του εθελοντισμού. Τα περισσότερα σπίτια στον Άγιο Λουκά χτίζονταν με εθελοντική δουλειά και συνεργασία των κατοίκων. Αυτό το συναίσθημα είχε ως επακόλουθο να μεταλαμπαδευτεί και σε μένα το πνεύμα του εθελοντισμού, της αλληλεγγύης και της ομαδικότητας.

Γεννήθηκα σε μια κοινωνία που είχε πολύ έντονο το αίσθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης και του εθελοντισμού.

Η συμμετοχή μου στα κοινά ξεκίνησε από το 1967 όταν ήμουν μαθητής στην Τεχνική Σχολή Αμμοχώστου, με τη συμμετοχή μου στο Κεντρικό Μαθητικό Συμβούλιο. Η μεγάλη αγάπη μου για τη μουσική και τον πολιτισμό γενικότερα, ήταν και το έναυσμα για την ενασχόλησή μου με τα σχολικά

δρώμενα. Συμμετείχα σε όλες τις πολιτιστικές παραστάσεις και εκδηλώσεις του σχολείου και παράλληλα στη Φιλαρμονική του Δήμου Αμμοχώστου και σε διάφορες άλλες χορωδίες της Αμμοχώστου.

Κατατάγηκα στην Εθνική Φρουρά το 1972, αλλά δυστυχώς το προδοτικό πραξικόπημα και η βάρβαρη τουρκική εισβολή έφεραν και σε μένα ριζικές αλλαγές. Κατά τη διάρκεια της στρατιωτικής μου θητείας συμμετείχα σε μουσικές εκδηλώσεις. Δημιουργήσαμε ερασιτεχνική ορχήστρα για ψυχαγωγία των στρατιωτών. Μετά έγραφα σενάρια και σκηνοθετούσα θέατρο.

Μετά την τουρκική εισβολή η οικογένειά μου προσφυγοποιήθηκε στη Λάρνακα. Τότε άρχισα να ασχολούμαι με τον προσφυγικό κόσμο και τα προβλήματά του.

Τα όσα συνέβηκαν με έκαναν να συνειδητοποιήσω τη σημασία της ζωής και να δημιουργήσω τη δική μου κοσμοθεωρία. Μέσα από την καρδιά μου να δίνω μια μεγάλη αγκαλιά σε όσους έχουν ανάγκη. Έμαθα να εκτιμώ περισσότερο τα σημαντικά πράγματα της ζωής, ηθική ικανοποίηση από ένα χαμόγελο, ένα βλέμμα ευγνωμοσύνης, είμαι εδώ, δεν ξέχασα.

Τα όσα συνέβηκαν με έκαναν να συνειδητοποιήσω τη σημασία της ζωής και να δημιουργήσω τη δική μου κοσμοθεωρία. Μέσα από την καρδιά μου να δίνω μια μεγάλη αγκαλιά σε όσους έχουν ανάγκη.

Το 1977 νυμφεύτηκα τη Σούλα Χριστοδούλου και εγκατασταθήκαμε στο Λιοπέτρι. Από την ημέρα εγκατάστασής μου στο Λιοπέτρι, άρχισα να ασχολούμαι με τα κοινά, περισσότερο με τα πολιτιστικά.

Στιγμές ζωής

Καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μου συμμετείχα σε Συνδέσμους Γονέων της Προδημοτικής, της Δημοτικής και της Μέσης Εκπαίδευσης. Έφτασα μέχρι την Παγκύπρια Συνομοσπονδία Συνδέσμων Γονέων, όπου υπηρέτησα ως Βοηθός Γραμματέας.

Κατά τη διάρκεια της εργασίας μου, απέκτησα Δίπλωμα Marketing και Δίπλωμα Σκηνοθεσίας Θεάτρου, λόγω της αγάπης μου για τη μόρφωση και τις τέχνες γενικότερα. Βραβεύτηκα με το αργυρό μετάλλιο από την Κυπριακή Δημοκρατία ως Εθελοντής Αιμοδότης.

Μαθήματα και εμπειρίες αλληλεγγύης και εθελοντισμού

Η συμμετοχή μου στα κοινωνικά δρώμενα της κοινότητας Λιοπετρίου

Από το 1980 συμμετέχω στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΚΕ Λιοπετρίου. Διετέλεσα ως Ταμίας για αρκετά χρόνια και από το 2006 ως Πρόεδρος, όπου είμαι μέχρι σήμερα.

Το ΣΚΕ Λιοπετρίου λειτουργεί τέσσερα προγράμματα:

- Βρεφοκομικό Σταθμό,
- Παιδοκομικό Σταθμό,
- Κέντρο Προστασίας και Απασχόλησης Παιδιών,
- καθώς και το καινοτόμο περιφερειακό πρόγραμμα ΑγκαλιάΖΩ Κέντρο Ενηλίκων και Ατόμων με Άνοια.

***Είμαι ιδιαίτερα περήφανος που
υπήρξα ένας από τους εμπνευστές
της δημιουργίας και λειτουργίας του
ΑγκαλιάΖΩ στην κοινότητα
Λιοπετρίου.***

Το ΑγκαλιάΖΩ είναι ένα εξειδικευμένο Περιφερειακό Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας Ατόμων Τρίτης Ηλικίας και Άνοιας σύμφωνα με τον Παγκύπριο Ιατρικό Σύλλογο.

Αποτελεί έναν πολυχώρο όπου συνταξιούχα, ηλικιωμένα, ανοιακά και άτομα από τις ευάλωτες ομάδες πληθυσμού μπορούν να αναζητήσουν ανθρώπινη ζεστασιά, κοινωνική υποστήριξη, ενημέρωση, ψυχαγωγία, ένα φίλο, ένα ζεστό φαγητό.

Έχουμε δημιουργήσει ένα ασφαλές και παράλληλα εξειδικευμένο Κέντρο για την απασχόληση τους, μερικές ώρες ημερησίως, καθώς και για την αποφόρτιση των οικογενειών τους.

Μέσω των μη φαρμακευτικών παρεμβάσεων και δραστηριοτήτων στοχεύουμε σε μια καλύτερη ποιότητα ζωής και μια υγιή γήρανση.

Η συμμετοχή μου στα κοινωνικά δρώμενα της επαρχίας Αμμοχώστου

Από το 2007 συμμετέχω στη Διοικούσα Επιτροπή του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Αμμοχώστου ως Αντιπρόεδρος, ενώ από το 2018 είμαι Πρόεδρος. Επίσης, από το 2008 συμμετέχω στο Διοικητικό Συμβούλιο της Κατ' Οίκον Φροντίδας Αμμοχώστου και από το 2018 επίσης διατελώ Πρόεδρος.

Με τη δική μου συμβολή καθιερώθηκε η χριστουγεννιάτικη εκδήλωση του Επαρχιακού Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού Αμμοχώστου 'Χριστούγεννα, Εθελοντισμός και Αγάπη', η οποία αποτελεί πολιτιστικό θεσμό μέχρι και σήμερα.

Σημαντικό κοινωνικό θεσμό αποτελούν και οι επισκέψεις στα σχολεία του Ριζοκαρπάσου. Οι ανθρώπινες επισκέψεις μας έχουν βαρύνουσα σημασία για τα παιδιά, τα οποία αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση. Τους δίνουν το μήνυμα ότι δεν είναι αποκομμένα από το ευρύτερο σύνολο του κυπριακού λαού.

Επίσης, από το 2018 εκπροσωπώ το ΕΣΣΕ Αμμοχώστου στη Διοικούσα Επιτροπή του Παγκύπριου Συντονιστικού Συμβουλίου Εθελοντισμού.

Όραμά μου

Η ψυχική ευφορία και το αίσθημα αγαλλίασης είναι μοναδικά αισθήματα όταν προσφέρεις, δίνεις, γίνεσαι άνθρωπος. Η ευτυχία μας είναι η πληρότητα της ψυχής μας που κάνει τον κόσμο ομορφότερο.

Όραμά μου είναι η ανέγερση περιφερειακής Στέγης Ενηλίκων και Ατόμων με Άνοια. Η κοινωνική προσπάθεια είναι συλλογική και θα αποφέρει καρπούς.

Παράλληλα, όραμά μου είναι και η εξεύρεση μόνιμης στέγης για το ΕΣΣΕ Αμμοχώστου και η διεύρυνση του καταλόγου των εθελοντών για την ανάπτυξη του εθελοντικού κινήματος στην επαρχία Αμμοχώστου.

*Συνεχής έγνοια μας και σκέψη μας
είναι πάντοτε*

*η επιστροφή στην Αμμόχωστο,
όπου θα μπορούσαμε
να συνεχίσουμε*

*την ποικιλόμορφη δράση μας
και το εθελοντικό μας έργο,
χωρίς η μπότα του βάρβαρου
κατακτητή να είναι από πάνω μας.*

